

Nebojša Pop-Tasić

Otrok, ki je ustvaril svet (Rekvijem)

1. REQUIEM

PRVI

Vprašaj!

Vprašaj!!

Ja, vprašaj.

Karkoli.

Ja, karkoli!

Prepričan sem.

Karkoli!

Ššššš...

Ve vse! Ššššš...

Vse ve! Ššššš...

Prepričan sem! Ve vse! Ššššš...

Reci, da si David!

Ja, David! Ššššš...

Danes si David!

Ne misli na jutri! Ššššš...

DRUGI

Kaj?!

Da vprašam?

Kaj naj vprašam?

Karkoli?

Karkoli...

Pavza.

Si prepričan?

Prepričan...

Pavza.

In kaj naj vprašam?

Karkoli...

Pavza.

Vprašal bom...

Bom vprašal...

In ve vse?

Čisto vse?

Si prepričan, da čisto vse ve?

In če vpraša, kako mi je ime?

David?

In zakaj sem David?

Danes sem David. Kaj pa jutri?

Daljša pavza.

Nekaj slišim...

Ampak nekaj slišim!

Ne, ne, res slišim. Poslušaj...

Kot bi jokal otrok...

Kot bi jokal majcen otrok...

Kot bi jokal novorojeni otrok...

Zajoče kot otrok.

Slišiš?!

Spet zajoče kot otrok.

Slišiš otročička, kako joče?

Pavza.

Slišiš?

Spet zajoče kot otrok.

Tukaj sem.

Spet zajoče kot otrok.

Tukaj sem!

Spet zajoče kot otrok.

Pavza.

Spet zajoče kot otrok.

Vprašal sem.

Spet zajoče kot otrok.

Vprašal sem ...

Dober večer...

Spet zajoče kot otrok.

Tihota...

Tihote ni.

Vso noč otrok joče.

Počasi dogoreva sveča.

Medla svetloba pleše po sobi.

Vso noč ziba zibelko mati.

Ne more zatisniti očesa.

Spet zajoče kot otrok.

S prvo jutranjo zarjo

žalostno trkanje na vratih se zasliši.

Mati prestrašeno v grozi strmi.

Ne boj se, prijateljica, poglej,

že blede jutro moli svoj obraz izza gora.

Dan bo.

Tvoja uspavanka je polna skrbi.

Spet zajoče kot otrok.

Zaspi in se odpočij.

Jaz bom na otroka pazil.
Utrujena si, spi.
Zapel mu bom lepše kot ti.
Daj ga meni.
V moje naročje ga položi.
Pssst, srček, zaspi, zaspi.
To je dober znak: trpljenje hoče prenehati.
Spi, otrok, spi.
Nehaj, nehaj, ne smeš kričati!
Mir in spanje otroku podarim.
Spi, ljubček, spi.
Zdaj se smeji kot otrok.
Poglej, zaspal je od mojega blagega petja.
Spi, ljubček spi.
Spet se smeji kot otrok.
Drugi se vleže materi v krilo. ???

PRVI

Ničesar ni!...
Samo zdi se ti! Ššššš...
Nič ne slišim!...
Pavza.
Spominjam se...
Čeprav megleno, komajda...
Bil sem.
Moral sem biti.
Zagotovo sem moral biti otrok.
Nekoč...

6

Da, da...

Da...

Pavza.

Ničesar ne slišim.

Ničesar se ne spominjam.

Rad bi slišal.

Rad bi se spominjal.

Si tukaj?

Ne vidim te!

Ne vidim te!

Kje si?! Kje si?!!

Ne vidim te.

Ne slišim te.

Pavza.

Si vprašal?

Ne slišim te!...

Ne vidim te!...

Je kdo tukaj?

Od kod ta mir?

Ta tišina, ta mir...

Od kod vse to?!

ONA

Dober večer.

Pavza.

Pavza.

Jok, žalost in ljubezen so moji prijatelji.

Njihova družba me je utrudila, je rekla.

Oh, spi, ljubček, spi.

Tiho bodi. Ne govori...

Moj otrok hudo trpi, je rekla.

Spet zajoče kot otrok.

Obraz mu je bled, utripa skoraj ni, je rekla.

Je rekla, slaboten je... Tiho, tiho bodi, ne govori!

Je rekla, zgini, ti, prekleta, je rekla!

Jaz sem mu mati!

Moram ga uspavati...

Počakaj, je rekla. Vsaj za hip se usmili,

da si povrnem moči.

Prenehaj s svojo grozno pesmijo.

Ti, prekleta, ti, je rekla.

Tujec pusti otroka spati in odide.

Mati dolgo joče. Joče in potem zaspi.

Otrok vstane, kot da se zbudi.

Poboža jo po glavi.

Se zasmеji kot otrok.

PRVI

V začetku je bil krik,

jok, vreščanje...

V začetku je bil krik.

In v njem Beseda.

V začetku je bil krik

in Beseda.

In Beseda je bila moja.

Jaz sem otrok, je rekel.

Jaz sem otrok, ki je ustvaril svet, je rekel.

Rekel je, naj bo Nebo.

In je bilo Nebo.

Rekel je naj bo Zemlja.

In je bila Zemlja.

Rekel je,

naj bodo reke, gore, morja in oceani.

In bile so reke, gore, morja in oceani.

Rekel je, naj

bodo trave in drevesa.

In so bila.

Rekel je, naj bodo živali.

In so bile.

Jaz sem otrok,

ki je ustvaril svet.

In ko je rekel mati,

je postala mati.

Ko je rekel oče,

je postal oče.

Jaz sem otrok, ki je ustvaril svet, je rekel.

Jaz sem otrok, ki je ustvaril svoje starše, je rekel.

Jaz... sem... otrok...

ONA

Se zasmеji kot otrok.

DRUGI

Se zasmеji kot otrok.

PRVI

Se zasmеji kot otrok.

VSI

Se smеjejo kot otroci.

2. KYRIE

(Psalm 151)

PRVI

Ni ga.

Moje misli ne gredo skozi moja usta.

Ne slišim te. Ne vidim te.

Zaklenjen sem. Odkleni me.

To ni govor, to niso besede.

Njegov glas je neslišen.

Njegov dih je kakor velik val.

Razlil sem se kakor voda.

Moje kosti so se razklenile.

Moje srce je postalo kakor vosek.

Moj jezik se lepi na nebo.

(ONA treska z vrati; jih odpira in zapira; kot nejevoljen otrok, ki se gre zoprne otroške igre; mora biti iritirajoče)

Moj jezik se lepi na nebo. *(tresk)*

Moj jezik se lepi na nebo. *(tresk)*

Moj jezik se lepi na nebo. *(tresk)*

(zajoče kot otrok)

ONA:

Hvalite ga na višavah! *(tresk; PRVI zajoče kot otrok in po vsakem tresku znova zajoče)*

Hvalita ga, sonce in luna, *(tresk)*

hvalite ga, vse svetle zvezde! *(tresk)*

Hvalite ga, nebes nebesa, *(tresk)*

ve vode, ki ste nad nebom! *(tresk)*

On je ukazal, in bili so ustvarjeni. *(tresk)*

Hvalite ga vsi na Zemlji, *(tresk)*

morske pošasti in vse globine; *(tresk)*

ogelj in toča, sneg in megla, *(tresk)*

viharni veter, ki izpolnjuje njegovo besedo; *(tresk)*

gore in vsi griči, *(tresk)*

sadno drevje in vse cedre; *(tresk)*

zveri in vsa živina, *(tresk)*

laznina in krilate ptice; *(tresk)*

kralji zemlje in vsa ljudstva, *(tresk)*

knezi in vsi vladariji na zemlji! *(tresk)*

Hvalite Ga v Njegovem svetišču! *(tresk)*

Hvalite ga na nebesnem svodu Njegove moči!

Hvalite ga z glasom roga!

Hvalite ga s harfo in citrami!

Hvalite ga z bobnom in plesom!

Hvalite ga s strunami in flavto!

Hvalite ga na cimbale zvočne!

Hvalite ga na cimbale doneče!

Hvalite ga v njegovih silnih delih!

Hvalite ga zaradi obilja njegove veličine!

Vse, kar diha, naj hvali Gospoda.

Aleluja! Aleluja! Aleluja!

3. DIES IRAE

ONA in PRVI in DRUGI *varirajo*

Kdo?

DRUGI

Kdo je trkal na vrata? Kdo?

ONA in PRVI in DRUGI *varirajo*

Kdo?

DRUGI

Kdo loputa z vrati? Kdo hodi po sobah?

ONA in PRVI in DRUGI *varirajo*

Kdo?

ONA in PRVI in DRUGI *varirajo*

Kaj?

DRUGI

Kaj je takega v tišini, da v njej ni miru?

ONA in PRVI in DRUGI *varirajo*

Kaj?

Kdo?

DRUGI

Je bil v hiši vihar? Je bilo okno odprto?

ONA in PRVI in DRUGI *varirajo*

Gospod?

DRUGI

Kdo trka na vrata? Kdo se plazi po sobah? Kdo?

ONA

Zaškriplje, kot bi škripala vrata.

PRVI

Zavetri, kot bi se pokazal veter.

DRUGI

Če bi rekel, da me je strah, bi me postalo strah.

Ko bom rekel, da me je strah, me bo postalo strah.

Pavza.

Strah me je.

ONA in PRVI in DRUGI *variirajo*

Gospod?

Kaj?

Kdo?

Kateri dan je danes?

4. TUBA MIRUM

DRUGI

Gospod!

Ne drznem si, danes,

od velikega sramu,

dvigniti svojih oči k Tebi.

Jaz, varuh svinje,

ki sem svojo dediščino zapravlil

z lažnivo vlačugo nečimrnosti

v užitkih mesa;

iskal sem sebe v lastnem užitku

in ne v Tebi.

PRVI

Danes sem gol in razgaljen;
moja sramota stoji pred mojimi očmi danes;
ne morem je skriti;
Tvoja Sodba me čaka.
Kaj naj rečem danes pred Teboj?
Kaj naj rečem tebi, ki si Sodnik vsega sveta?
Ničesar nimam danes, da bi prinesel pred Te.
Tu danes stojim gol in razgaljen
in padam pred Tvojim obličjem
objokujoč svojo bedo in letim
k Tvoji veliki milosti,
čeprav je nisem vreden;
pa me vendar sprejmi v Tvojo smrt, danes.
Trešči me navzdol, prosim Te, danes,
na zemljo skozi Tvojo smrt, danes,
da bom lahko živel.

ONA

O usmiljeni Gospod,
predajam sebe z vso svojo voljo,
občutki in mislijo v Tvojo milost.
Kličem k tebi skozi Tvojo smrt;
k Tebi kličem,
nimam nobene druge poti
do tebe kot Tvojo lastno grenko smrt
in ljubezen,
zatorej potapljam željo svoje duše
v Tvojo smrt,

v vrata Tvoje smrti,
ki si jih Ti odpri.

DRUGI

O, Ti, veliki vodnjak ljubezni,
rotim Te danes, pomagaj mi.
O, Ti, dih velike ljubezni,
Pospeši danes moj šibki dih v meni,
da bom lahko začutil lakoto in žejo po Tebi.
O, Gospod, Ti sladka moč,
rotim Te, daj moji duši piti
iz Tvojega vodnjaka milosti,
Tvojo sladko vodo večnega življenja, danes.
O kako neskončno omedlevam
iz želje po Tvoji moči!
O, usmiljeni Gospod,
kako močno me sovražnik drži, danes,
s svojimi verigami, saj ne bo
prenesel želje moje duše
stopiti predTe! Rotim Te, danes,
pridi in vzemi željo moje duše vase.
Bodi moja pot in odreši me! Danes.
Ne glej moje popačenosti danes,
ko stojim gol pred Teboj,
ker sem izgubil Tvoje oblačilo!
Prosim Te, daj, obleci tisti dih,
ki še živi v meni in utriplje po Tvoji milosti;
le tako bom danes videl Tvojo Rešitev.

O, Ti globoka ljubezen,
prosim Te, vzemi željo moje duše vase, danes;
osvobodi jo skozi Tvojo smrt,
v Tvojem vstajenju, v tebi.

Navdihni me s Tvojo močjo, danes,
da bosta moja želja in moja volja
lahko začeli na novo brsteti in cveteti.

O, Ti, Premagovalec smrti in Božjega besa,
daj, potolči mojo dušo, danes,
da bo trepetala pred Teboj, danes,
da jo bo sram njene lastne volje
pred Tvojo sodbo.

Danes.

PRVI

O, Gospod, kako dolgo!
Zares nisem vreden tega,
kar si želim od Tebe,
a prosim Te,
naj želja moje duše biva
le v Vratih Tvojih Dvorov;
naj bo služabnik Tvojih služabnikov.
O, ubrani jo tiste strašne jame, danes,
kjer ni tolažbe in ne počitka.
Tvoj Bes, ki ga je vzbudila
moja želja v meni,
me je naredil temnega.

O, vzemi željo moje duše k Tebi danes;
preizkusi jo, o Gospod,
in rani jo, da bo moja duša
lahko dosegla žarek Tvoje sladke milosti.
Prižgi, o gospod,
in dvigni dih moje duše pred Tebe danes.
Jaz se potapljam v Tvojo smrt, danes,
o moj Odrešenik, danes,
in čakam na Te, danes,
čigar Beseda je Resnica
in Življenje. Danes. Danes. Danes. Amen.

5. REX TREMENDAE

DRUGI

Pred kom stojim?

Pred kom hočem

skriti svoje misli?

Kdo si, ti,

ki me gledaš tako,

da mi kosti zvenijo,

in se meso boji?

PRVI

Jaz sem ti.

Jaz sem ti.
Jaz sem ti
in jaz sem ti.

Jaz sem
tvoj pogled
od katerega
kosti pojejo
in se meso boji!

DRUGI

Poslušaj moje srce!
Kako bije!
Kakor da bi me teplo!

PRVI

Jaz sem ti.

Stopaš pred Boga,
vsemogočega in edinega.

Stopil boš
skozi svoja usta
v njegovo besedo.

Stopil boš
nesiguren, opotekajoč,

pijan od svojega srca.

DRUGI

Pred Njega bom stopil
in se zadnjič ozrl
na svojo pot.

Vsi moji tožniki
bodo vreščali
kakor jagenjčki
pod nožem.

PRVI

Jaz sem ti.
Jaz sem ti.
Jaz sem ti.

DRUGI

Bog, Bog,
strašni Kralj,
vsemogoči.

Govoril bom.

Kakor da bi
samemu
sebi
govoril.

PRVI

Molčal boš.

Nehal boš.

Misliti.

DRUGI

Njegov obraz.

Njegove oči.

Njegov glas.

PRVI

Jaz sem ti.

Jaz sem ti.

Jaz sem ti.

6. RECORDARE

ONA

Nežna sem.

Jaz sem ti.

Nežna.

Neberljivo.

Ljubim.

Te.

Služkinja.

Sem.

Ne vladam.

Glej!

Kot oči.

Tvoje.

Vate.

Neberljivo.

Ljubim.

Ti.

Zares.

Suženj.

Vladaš.

Kot oči.

Tvoje.

Vate.

Tvoje reči.

Tvoje stvari.

Tvoja bitja.

Tam.

Kličejo.

Pesem.

Neberljivo.

Tukaj –

Vino.

Iz kosti.

Okušaj.

Pij.

Pijan si.
Zdržal boš.
Še en kelih.
Blàgo.
Neberljivo.
Vino.
Iz tebe.
Naredim.

Si maral?
Reči?
Si zaslužil?
Reči?
Moker.
Od bogastva.
Blodiš.
Neberljivo.
Sebe.
Okrog.
Boga.
Okrog.
Znova.
Preštevaš.
Gledaš.
Sebi sam.
Téma.
Neberljivo.
Zdaj.

Recimo –

umreš!

Nasledstvo.

Seme.

Nosiš.

Ponovno.

Štej!

Glej!

Vladaj!

Prehajaš.

Eden.

Iz enega.

V eno.

Če vseeno.

V pijanosti.

Obstaneš.

Tukaj.

S seboj.

Nosiš.

S teboj.

Ostane.

Ne hiti.

Izbruhaj.

Drevesa.

Trate.

Ceste.

Hiše.

Ljudi.

Žaluj.

Zate je.

Zbruhal boš.

Sebe.

Ti

si

jaz.

Še enkrat.

Poglej!

Živel si.

Sam.

Sebi.

Sam.

Šest.

Samot.

Si zbral.

Sebi.

Tukaj je.

Vse.

Zate.

Jaz.

Verujem.

Zate.

Eden.

Iz enega.

V eno.

Ti.

Sem.

Jaz.

Nekdo.

Je.

Zame.

Nekaj.

Nežna.

Spreminjam.

Neberljivo.

Nežna.

Pobiram.

Čas častim.

Z luno.

Zadovoljena.

Drevesa.

V bronzo.

Osvobajam.

Kamen.

Mehčam.

V volno.

Nikomur.

Ne kratim.

Let.

Ujetost.

Zanikam.

Osvobajam.

Zanikam.

Človeka.

Neberljivo

Sol.

Neberljivo.

Ustvarjam.

Ustvarjam.

Končano je.

7. CONFUTATIS

DRUGI

Gledaš?

Gledam.

Vidiš?

Vidim?

Zdaj si res.

Majhen.

Z ničemer.

Se ne moreš.

Primerjati.

Z vsem se.

Primerjaš.

Majhen.

Večino življenja si.

Težko.

Dihal.

Dihanje.

Je bilo.

Pomembno.

Večino življenja.

Si kričal.

Kričal si.

Govoril si.

Hotel si.

Biti.

Uslišan.

Zato si.

Govoril.

Zato si.

Kričal.

Bil si meso.

V duhu.

Drugega.

Bil si.

Nekdo.

Nekdo.

Je bil.

Ti.

Zdaj.

Ko človek.

Nisi več.

Kaj si?

Ozreš se.

Ne boš videl.

Sebe.

Ti si.

Pred seboj.

Za tabo.

Pokrajina.

Obrazov.

Teles.

Odsotnosti.

Se bojiš?

Koliko rok!

Koliko nog!

Steguje se.

K tebi.

Meseni gozd.

Se opravičuje.

Trden si bil.

Grešil si.

Vse.

Se opravičuje.

Vse.

Je mislilo.

Da si nekdo.

Drug.

Bil si.

Nekdo.

Nekdo.

Je bil.

Ti.

Nisi.

Človek.

Kaj si?

Ves čas.

Si mislil.

Živim.

Ves čas.

Živelo.

Je tebe.

Življenje.

Vročica.

Lakota.

Žeja.

Poželenje.

Življenje.

Te.

Živelo.

Je strastno.

Blazno.

Nerazumno.

Trud.

Ves čas.

Obrzdati.

Silo.

Bil si.

Nekdo.

Nekdo.

Je bil.

Ti.

Nisi.

Človek.

Kaj si?

Uporabljal.

Si.

Orodja.

Prednikov.

Um.

Voljo.

Knjige.

Slike.

Mučno je.

Brzdanje.

Življenja.

Skorajda.

Sramotno.

Norce.

Blazneže.

Tam.

Spodaj.

Globoko.

Krotiti.

V sebi.

Bil si.

Nekdo.

Nekdo.

Je bil.

Ti.

Nisi.

Človek.

Kaj si?

Iskal si.

Veliko.

Besedo.

Največjo.

Besedo.

Eno.

Samo.

Besedo.

Tolažbo.

Izpolnitev.

Pomiritev.

Zadovoljitev.

Vsakič.

Ko najdeš.

Se.

Spremeni.

V steber.

Soli.

Preden.

Jo jezik.

Izgovori.

Iskal si.

Ljubezen.

Dokaz.

Da obstajaš.

Mar je?

Dokaz?

Ljubezen.

Ostanek.

Raja.

Ne nujen.

Prostor.

Slepo.

Črevo.

Bil si.

Nekdo.

Nekdo.

Je bil.

Ti.

Nisi.

Človek.

Kaj si?

Tako.

Zdaj.

Veš.

Življenje.

Živelo.

Je tebe.

Umreti.

Moraš.

Preden.

Umreš.

8. LACRIMOSA

PRVI

V začetku je bil krik,
ki še ni znal kričati.

Čisti glas, in v glasu vse.

V začetku je bil krik.

Krik, jok,

in v kriku

vse besede,

vsi jeziki,

vse slovnice,

vsi ljudje,

ves svet.

Beseda,
ki ne zna govoriti.

V začetku je bila Beseda,
ki še ni znala govoriti.
In Beseda je bila – moja.

Jaz sem otrok,
ki je ustvaril svet.
Rekel sem luč
in bila je luč.
Rekel sem ...
ah, vse sem rekel,
in kar sem izgovoril,
je nastalo:
polje in gozd,
potok in reka,
veletok in morje,
hiša, vas in mesto,
kolo, avto in letalo,
pek in mesar,
in ti, in ti, in ti,
in ti, in ti, in ti,
vsi vi ...

Jaz sem otrok,
ki je ustvaril svet
in potem,

otrok, ki je ustvaril svoje starše.

Ko sem rekel: mati,
je mati postala mati;
ko sem rekel: oče,
je oče postal oče.

Ko sem rekel: ženska,
je ženska postala ženska.
In ko bom svojemu otroku rekel:
otrok, bo otrok tudi postal.

Govoril sem in govoril.
Bitja in stvari so pred menoj rasli,
dobivali obliko.
Ljudje so dobivali obraze.
Govoril sem in govoril
in moje besede so postale
človeški obrazi.
Lepi, grdi, mladi, stari,
kakršnega sem pač komu dal.

Tako je moja Beseda
postala meso:
kar sem povedal,
je postalo meso drugega;
česar nisem povedal,
je postalo moje meso.

Vse,
česar med govorjenjem
nisem izgovoril,
je postalo
moj obraz.

Govoril sem in govoril,
ljudem, z ljudmi, o ljudeh,
in ko sem govoril
je eden zehal, drugi mižal,
tretji poslušal z odprtimi usti;
tisti, ki je zehal je zaspal,
tisti, ki je mižal je odprl oči,
tisti, ki je poslušal z odprtimi usti
je usta zaprl.

Tako se je Beseda učlovečila.
Tako sem se jaz učlovečil.

Potem
nisem več govoril kot otrok.
Molčal kakor otrok.
Sklepal kakor otrok.
Prenehal sem s tem,
kar je otroškega.
Govoril sem kot mož.
Mislil kot mož.
Sklepal kot mož.

Nešteto drugih bitij,
nešteto stvari,
planetov,
zvezd in ozvezdij
je bilo treba naštetih,
imenovati,
razumeti,
sprejeti.

Dlje ko sem našteval,
je bilo vedno več bitij,
planetov,
zvezd in ozvezdij,
ki jih je bilo treba
našteti,
imenovati,
razumeti,
sprejeti.

Svet, ki sem ga ustvaril,
je postajal vedno večji,
a vedno premajhen zame.

Ljudje, ki sem jih ustvaril
in spoznal so mi bili tako znani,
da so sčasoma postali neznanci.

Govoril sem in govoril,
a vedno manj drugim
in vedno več sebi.

Govoril sem in molčal,
besede so bežale iz mojih ust in oči,
in nobena več ni postala meso.

Govoril sem in molčal,
pa ne zato, ker nisem imel poslušalca
(poslušalec se vedno najde),
temveč zato, ker ni bilo več obraza,
da bi ga s svojo besedo ustvaril.

Govoril sem in molčal,
živim, mrtvim in še nerojenim.
Od moje besede so živi umirali.
Govoril sem in molčal
in mrtve gnal nazaj v življenje,
nerojene v rojstvo.

Molčal sem in besede
so se začele vračati k meni,
kot žalosten odmev.
Meso je postalo le odmev mesa.
Svet je ječal poln odsotnih glasov.

Se spomnite?,

sem molčal.

Seveda ne,

vaša moč

je v pozabljanju.

In ta svet,

ki je zdaj

le ubog odmev

mojih besed,

je postal vaš dom.

Jaz sem bil otrok,

ki je bil ustvaril svet.

Rekel sem luč

in luči ni bilo.

Rekel sem voda

in vode ni bilo.

Rekel sem zemlja,

in zemlje ni bilo.

Berite, ponovno,

preberite!

Rekel sem

polje in gozd,

potok in reka,

veletok in morje,

hiša, vas in mesto,

kolo, avto in letalo,

in ničesar ni bilo!

Ne peka ne mesarja,
ne tebe, ne tebe, ne tebe,
ne tebe, ne tebe, ne tebe ...

Rekel sem otrok, in otroka ni bilo več.
Rekel sem ženska, in ženske ni bilo več.
Rekel sem oče, in očeta ni bilo več.
Rekel sem mati, in matere ni bilo več.

Kriknil sem,
a v mojem kriku ni bilo ničesar več –
nobenih besed,
nobenega jezika,
nobene slovnice,
nobenih ljudi,
nobenega sveta.

Obmoknil sem za vselej,
zaprl oči in pomislil:
nikoli več
ne bom
videl
Sonca.